

mærksom paa, at ved Siden af denne Lærefrihed for Præsten bestod der allerede for Menigheden en fuldkommen Høre frihed, og Afvigelsen mellem, hvad de forskjellige Præster lære, træder jo dog nærmest frem i en enkelt Deel af Præstens Virksomhed, nemlig i Prædikeembedet. Derfor bliver det nødvendigt, naar vi ret ville opfatte denne Sag, at vi holde ud fra hinanden Præstens forskjellige Virksomhed. Der er saaledes unægtelig en Deel af hans Embede, hvor han træder op som Taler, hvor han bevæger sig med en vis Frihed; men der er en anden Deel, hvor han mere optræder som Kirkens Tjener, hvor han nærmest er bunden til Ord, der ikke ere hans, men som ere Kirkens Herres, Noget, som navnlig finder Sted ved Daaben. Naar jeg saaledes maa antage, at allerede Menigheden har en Frihed til at vælge med Hensyn til den væsentligste Deel af Ordets Forkyndelse, da er paa den anden Side Præstens Indflydelse og Personlighed aldeles udelukket, s. Ex. med Hensyn til Udøvelsen af Daabshandlingen (Afbrydelse af Lindbergs) — Jeg haaber, at det ærede Medlem maaskee senere vil begrunde sin Anskuelse, da det jo er klart udtalt i vor luthersevangeliiske Kirkes Hovedbekendelseskrift, den augsburgske Confessions 8de Artikel, hvorledes Sacramenterne i saa Henseende ere at opfatte og bør bekendes. — Man har ogsaa tidligere, som meget rigtig bemærket af den ærede Forslagsstiller og den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (B. A. Hansen), til Stænderne indgivet et Andragende, der netop dreiede sig om denne Sag, og hvorved Petitionairerne ønskede at fremkalde en lignende Løsning af Sagen, dog med den store Forskjel, at man skulde kunne lade sig betjene af en anden i den luthersevangeliiske Kirke ansat Præst.

Under disse Forhandlinger blev det blandt Andet erkjendt for ønskeligt at sjerne, hvad der maatte være et unaturligt Baand, at man altsaa skulde gaae ud paa uden for stor Banffelighed at løsne Sognebaandet, men ikke gjøre det uden Grund; thi i ethvert ordnet Samfund maa der naturligvis være Forskrifter, som den Enkelte kommer til at underordne sig, om de end ikke i alle Enkeltheder

stemme med hans egen Opfatning. Ingen har Ret til af Læne, Vilkaarlighed, Egenfindighed, Trods, eller hvad der maatte være Bevæggrunden, fordi Et eller Andet ikke tiltaler hans individuelle Opfatning, at fordre, at enhver tilbørlig og sømmelig Orden skal være hævet. Derfor gif man ogsaa, ifølge Indstilling fra de roesfildske Stænder — thi i de viborgske har denne Sag aldrig fundet nogen Anklag eller Understøttelse — ind paa, at gjøre det lettere at faae Afgang til at lade sig confirmere af en uvedkommende Præst. Der er saaledes vistnok heller ikke nogetsteds lagt Hindring i Veien for at faae Confirmation foretagen paa det Sted og af den Præst, som Forældrene i Særdeleshed maatte ønske, ligesom der heller ikke er stor Banffelighed forbunden med at søge sin Afgang, hvor man vil, skjøndt dette hidtil har maattet være Gjenstand for Bevilling. Det forekommer da saaledes mig, at vi netop her skulde fastholde det Gode, som vi have, om vi ogsaa maatte ønske, at det kunde modtage en saadan Forandring, at det blev bedre. Da det ogsaa maa være mig tilladt at tale om Tidens Tegn, saa seer jeg virkelig et betydningsfuldt Tegn deri, at hvor villig man end iøvrigt er til at omdele Petitioner og forsyne dem med talrige Underkrifter, saa har man dog ikke i mange Aar fra Menighederne modtaget talrige Begjæringer om, at dette Baand maatte blive løst. Visselig fortjener det at kaldes et Sognebaand; men saa ofte man nævner Ordet Baand, skal man ikke blot tænke paa dets Egenkab som trykkende og tyngende, men man skal ogsaa tænke paa dets Egenkab til at fastholde og forene, og det er netop den Betydning, som Sogneforbindelsen rettelig opfattet har, at den bliver Betingelsen for hele Udviklingen af Præstens Stilling som Sjælesørger. At der derfor skulde gives Frihed til at træde ud af denne Forbindelse, — som vel altfor ofte skeer — naar det ikke var for at knytte en ny og anden Forbindelse, men for med det Samme at løsgjøre sig fra ethvert kirkeligt Samfund, det er der dog vel Ingen, som ønsker. Ligesaa lidt som jeg hører til dem, som strax vilde henvise til, at, naar Noget ikke finder sig tilfreds skal han udtræde af Kirken, saa-